

Specialklubben för

Prydnadsfjäderfä

Svartelandsvägen 83, 263 93 Höganäs

prydnadsfjaderfa@hotmail.com

Höganäs 2013-01-19.

Remiss L80, Dnr 31-5050/11

För 100-talet år sedan var hållande av prydnadsfjäderfän, i synnerhet olika arter av fasaner, förbehållet överklassen. Idag är detta inte en klassfråga utan en intressefråga. Många arter är så allmänt hållna och vanliga att fångenskapspopulationen vida överträffar antalet i det vilda. Till skillnad från närbesläktade tamhöns, rasduvor, tamankor etc. har de undgått att avlas för kött- eller äggproduktion. Inte heller har man eftersträvat att renodla extrema utseendemässiga avvikelser utan i huvudsak sökt bevara ursprungskaraktärer. Detta till trots har hundratalet generationer i fångenskap inneburet en selektion för "tamhet" som gör det relevant att betrakta dem nära nog jämbördigt med t.ex. rashöns avseende bestämmelser för hållande. Också tamhöns kan på ett fåtal generationer återfå förmågan att etablera vilda populationer om förhållandena är de rätta.

Förslaget att ta bort undantaget för prydnadsfjäderfä är rimligt **om detta innebär att dessa fåglar fortsättningsvis inkluderas i bestämmelserna för "burfåglar"**. En guldfasan är storleksmässigt jämförbar med en blågul ara. Till skillnad från papegojan använder fasanen vingarna endast för att fly och för att uppsöka nattkvist. Det vi kallar prydnadsfjäderfän jämföras sedan decennier med andra "burfåglar". Detta visas inte minst av att det i "alla fågelentusiasters bibel" – Uno Plazikowski's "Stora burfågelboken" – listas ett stort antal vaktlar, duvor, fasaner och änder. Denna bok har utkommit i flera upplagor sedan 1970. Konsekvenserna som redovisas för ett borttagande av undantaget i L80, att dessa fåglar framöver skulle inordnas under djurparksbestämmelserna, är fullständigt orimliga. Dessutom dras i konsekvensutredningen en felaktig och ologisk slutsats eftersom burfåglar i L108/5§ definieras så här; **"burfåglar: fågelarter, utom rovfåglar och ugglor, som i Sverige vanligtvis och av tradition föds upp och hålls i bur för sällskap och hobby."** Det är inte rimligt att ordet "burfåglar" tilldelas olika betydelse i dessa bestämmelser. En följd av inkonsekvensen blir t.ex. att vilda jaktfasaner som fångas in för att hållas för äggproduktion får hållas vid en djurtäthet på 4st/m² medan den som vill hålla ett par silverfasaner måste bygga ett hägn på 100m² för 2 fåglar. Förmodligen skulle detta leda till slutet för hållandet av prydnadsfjäderfä i Sverige. För den som anser sig ha råd att följa bestämmelserna blir det svårare att hitta avelsdjur inom landet och ännu svårare att avyttra eventuell avkomma. Följden av ett sådant scenario blir att det avelsmaterial som finns "under nät" smalnar av och att arter, nu vanliga i våra voljärer men hotade i det vilda, hotas av utrotning också i fångenskap. Det är bestickande att det i L108 (djurparksbestämmelserna) talas om domesticerade påfåglar och vilda påfåglar. Analogt med detta borde flertalet av de prydnadsfjäderfän (fasaner, vaktlar, duvor, änder, gäss t.ex.) som hålls som hobbydjur kategoriseras som domesticerade. Det är intressant att det i dessa bestämmelser inte är någon skillnad avseende

utrymmeskraven för t.ex. fasaner och tamhöns, dvs. 100m² och 2,5 meter höjd för bådadera. Gemensamt är också att detta är mått för utomhushägn **med visning**! Då borde också utrymmeskraven vara lika för dessa djur om man inte håller dem för visning – L100 (= höns, dvs 9 st/m² **tillgänglig yta**). För mandarinänder och tamankor gäller i L108 minst 100m² respektive minst 50m² **visningshägn** och 50m² respektive 10m² damm. Motsvarande mått i L100 är 4st/m² och **ingen damm** för avelsdjur av simfåglar. Om vatten ges i avlångt tråg ska längden på detta motsvara 9mm/näbb i gruppen. Det finns en **rekommendation** att ankor bör ges möjlighet att bada!

Inom SPF håller vi inte våra fåglar, inkluderat de som räknas som domesticerade, inklämda enligt för de här fågeltyperna fullt relevanta L100 utan strävar efter att minst hålla de mått som anges i L80. För änder och gäss – domesticerade eller ej – gäller för oss minst rejäla badbaljor. Behovet av damm för gäss är för övrigt minimalt. Utöver för bad och parning uppsöker gäss öppet vatten huvudsakligen för att kunna övernatta skyddade från landbaserade rovdjur, knappast nödvändigt i hägn. Några arter saknar för övrigt simhud mellan tårna, t.ex. hawaiiigås och hönsgås. Dammar riskerar tyvärr bli veritabla reservoarer och smitthärdar för virus och bakterier. Badbaljor kan tömmas dagligen och fyllas på med friskt vatten, en damm i hägnet ser trevligt ut för djurparksbesökare som inte vet vad som kan dölja sig under ytan. Algbildning sommartid kan bli fatalt för fåglarna. En anledning till att storskalig ank- och gåsuppfödning oftast sker utan dammar är att det helt enkelt är för farligt för fåglarna.

I konsekvensutredningen och problembeskrivningen hänvisas till samma gamla tvivelaktiga "forskning" som i djurskyddsutredningens betänkande. Man hänvisar till i huvudsak amerikanska studier av framför allt papegojor som levit i trånga burar och en miljö som svensk fågelhållning sedan länge lämnat bakom sig. Om det vore sant att privat fågelhållning och uppfödning sker i för små burar och i en miljö där beteendestörningar beskrivs som legio jämfört med för fåglar som hålls i enlighet med bestämmelserna i L108, hur kan dessa hundratals arter fortleva och frodas i vår ägo utan ett ständigt tillskott av nya vildfångade exemplar??? Hur kommer det sig att uppfödningar som är vanliga i privat regi ibland beskrivs som stora framgångar om de skulle ske i en djurpark?

Som SPF tidigare anfört, bl.a. i vårt remissvar angående "hägnat fjädervilt", bör syftet med djurhållning vara vägledande för utrymmes- och skötselkrav snarare än arttillhörighet. För **fåglar** gäller då;

L80 - Fåglar, oavsett art, som hålls och föds upp för sällskap och hobby.

L100 - Fåglar, oavsett art, som hålls och föds upp för produktion av livsmedel.

L108 - Fåglar, avsett art, som hålls för visning i djurpark eller annan anläggning öppen för allmänheten.

L??? -Fåglar, oavsett art, som hämtats ur naturen och/eller föds upp för att förberedas för ett liv i naturen t.ex. för jaktliga ändamål.

Ordet "burfåglar" bör för övrigt ersättas med "fåglar" då "burfågel" är ett ord som för tankarna till ett sätt att hålla fåglar som speglar endast en liten del av fågelhobbyn och/eller till de förhållanden som gällde för många år sedan i vårt land.

Baserat på vad vi anfört ovan har vi följande förslag till ändring i de föreslagna bestämmelserna;

1 kap. 1 § Undantaget för prydnadsfjäderfä föreslås tas bort.

I första hand anser vi att ordet "burfåglar" ska ersättas med termen "fåglar", eventuellt kompletterat med exemplen "burfåglar, prydnadsfjäderfän och övriga fåglar som hålls för sällskap och hobby". Undantagna är fåglar som hålls för visning, livsmedelsproduktion och utsättning i naturen. För dessa hänvisas till bestämmelserna i respektive L100, L108 och L???.

Alternativt anser vi att prydnadsfjäderfän inlemmas bland de djurgrupper som omfattas av bestämmelserna, antingen som egen grupp eller formulerat som "burfåglar inklusive prydnadsfjäderfän". Enklast uppnås detta genom att *burfåglar* definieras på samma sätt som i L108, dvs: **burfåglar, fågelarter, utom rovfåglar och ugglor, som i Sverige vanligtvis och av tradition föds upp och hålls i bur för sällskap och hobby.**

Analogt med 12 § i bestämmelserna för brevduvor vill vi i 16 § burfågelbestämmelserna ha ett tillägg som lyder;

"Prydnadsfjäderfä som hålls utomhus eller i byggnad där temperaturen understiger 0° C ska under dessa perioder ges uppvärmt dricksvatten dagligen. För andfåglar och duvfåglar minst 2 gånger dagligen".

1 kap. 3 § Tillägg av definition av vingtrimning.

1 kap. 4 och 6 §§. Hänvisning till gällande författningar.

6 kap. 1 § Förslag om ett starkare allmänt råd för att alla fåglar ska ha sällskap av artfrände eller av samma släkte.

6 kap. 2 § Förslag om begränsningar i vingklippning.

6 kap. 4 § Förslag om ett starkare allmänt råd gällande handuppfödning av fågel.

Här accepterar vi skrivningen men inte den svartmålning som en del av bakgrundsbeskrivningen utgör.

6 kap. 7 § Undantaget för burmåttan vid fågelutställningar föreslås tas bort.

Detta är fåglar som likt fjäderfä på utställning är vana att hanteras och ofta tränats för tillfället. Den som varit på en utställning för dessa exteriörfåglar vet att de är lugna och trygga i sin lilla bur. Påståendet att den stress som och det behov av att komma undan som enligt er utredning sannolikt är större för att buren är liten saknar grund. Tvärtom upplever en fågel i en liten lådbur i brösthöjd åskådare i "halvfigur" och därmed som mindre skrämmande. Vid närgånget betraktande hamnar hastiga ben- och armrörelser hos åskådaren utanför fågelns synfält. För visning av fåglar som inte

ska exteriörbedömmas, t.ex. familjegrupper med unga djur och skyggare fåglar är det också en fördel att utställningsburen/voljären är lite mindre än "hemma". Envar med erfarenhet av djurhantering och fåglar i synnerhet vet att introduktion i en ny miljö bör ske gradvis. Fåglar som flyttats är betjänta av en mindre bur och nära till mat och vatten de första dagarna, dvs. den tid en utställning pågår.

6 kap. 9 § Förslag om tydligare bestämmelser om miljöberikning.

Här är det viktigt att undvika alltför specifika bestämmelser. Historiskt finns exempel på att zooaffär ålagts att ersätta naturgrenar i fågelburarna med rundstav eftersom det stod "sittpinnar av rundstav" i någon bestämmelse. Det finns också en uppsjö av "leksaker" och annat "lull-lull" – en del direkt olämpligt och potentiellt farligt -som ibland kanske gagnar djurägaren mer än djuret

Specialföreningen för Prydnadsfjäderfä

Styrelsen/

Jan Åkesson 0704-680668